

[Statsministeren]

Mange problemer eksisterer naturligvis fortsat. Den økonomiske situation er faretruende. Miljøet er man kun lige begyndt at se på. Og de mange nationalitetsmæssige spændinger, der tidligere nok så brutalt blev holdt nede, giver nu anledning til nye konflikter.

Men alt i alt er udviklingen i det internationale politiske klima da opmuntrende. Der er begrundet håb om, at vanskelighederne kan overvindes. Især hvis vi i Vesten bidrager konstruktivt.

Regeringens holdning er helt klar. Vi har naturligvis på det varmeste hilst ændringerne velkommen. Vi har givet tilsagn om aktiv politisk og økonomisk støtte, og vi har på en lang række konkrete områder taget initiativer, der fremmer kontakten og samarbejdet. Denne politik vil vi fortsætte såvel bilateralt som multilateralt sammen med vore partnere.

Vi glæder os over, at den tyske befolkning nu i frihed kan bestemme sin egen fremtid, og vi hilser det samlede Tyskland velkommen under det europæiske flag.

EF-samarbejdet har fået tilført ny kraft. Vi er nu midt i en succesrig udbygning af det europæiske samarbejde. Etableringen af det indre marked er et klart signal om dette. Denne proces forløber planmæssigt, og sideløbende hermed er arbejdet med den sociale dimension af det indre marked blevet iværksat.

Hele udviklingen i Central- og Østeuropa samt den tyske enhedsproces har ændret mange grundlæggende forudsætninger for EF-samarbejdet. Samtlige medlemslande har indset dette og er klar til at tage konsekvensen deraf.

Der ligger to store forhandlingstemaer foran os: den økonomiske og monetære union og den politiske union. Tilsammen udgør disse temaer oplæg til et bredere europæisk samarbejde. Formålet er at styrke Fællesskabet på en måde, så det kommer til at udgøre fundamentet for hele Europas politiske og økonomiske enhed.

Vi har i dette folketingsår haft to Europapolitiske forespørgselsdebatter, senest den 18. april 1990. Regeringen har med stor tilfredshed noteret sig, at der kunne opnås bred enighed om en dagsorden. Det giver regeringen mulighed for at føre en aktiv Europapolitik, der kan sikre Danmarks grundlæggende interesser.

Der synes i denne tid at udkrystallisere sig en enighed om, at drøftelserne om den politiske union skal have til formål at styrke den – som

det hedder – demokratiske legitimitet, sætte Fællesskabet og dets institutioner i stand til at handle effektivt og sikre enhed og sammenhæng i Fællesskabets internationale aktiviteter.

Hertil kommer så det grundlæggende spørgsmål om Fællesskabets åbenhed. Vi ønsker åbenhed ikke mindst i forhold til EFTA-landene og de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa.

Også kulturpolitikken stilling inden for Fællesskabet er genstand for stigende opmærksomhed både her i landet og i andre medlemslande. Det er efter regeringens opfattelse naturligt, at også dette spørgsmål kan indgå i de kommende overvejelser om traktatændringer.

De kommende møder i Det Europæiske Råd kommer til at spille en vigtig rolle for styrkelsen af Fællesskabet. Med den brede parlamentariske opbakning bag de danske målsætninger for fremtidens Europa føler regeringen sig godt rustet til at deltage i de forestående drøftelser.

Europa er også på det sikkerhedspolitiske område inde i en omfattende og afgørende udvikling. Der må skabes en sikkerhedspolitisk ramme for et forenet Tyskland. Danmark finder sammen med Vesten og også flere central- og østeuropæiske lande, at tysk NATO-medlemskab må være i alles interesse. Vi følger nøje forhandlingerne mellem de to Tysklande og de fire sejrsmagter fra Anden Verdenskrig, som bør munde ud i en aftale, der også tilgodeser Sovjetunionens legitime sikkerhedsinteresser.

Vi vil fra dansk side yde vort bidrag til, at der kan findes alment acceptable løsninger på de mange sikkerhedspolitiske spørgsmål. Vi ønsker naturligvis, at sikkerheden ikke vil blive svækket. Den skal naturligvis i stedet styrkes.

Sammenholdet og samarbejdet i vores forsvarsalliance, NATO, er et stærkt element i denne proces. Alliancen må og kan leve op til udfordringerne i det nye Europa. Det kræver nytænkning, og det kræver tilpasning, og der er ingen tvivl om, at den politiske dimension i NATO vil få stadig større betydning.

Men NATO vil fortsat være det vigtigste samarbejdsforum. Det gælder inden for våbenkontrol og nedrustning. Her vil vi sammen med vore allierede presse på for et snarligt resultat i CFE-forhandlingerne i Wien og for resultater også i forhandlingerne om nye tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger. Resultater på disse områder er betydningsfulde bestand-